

et credant vnu solu veru deu et que
 misisti in seculo ihu xpm. Et completa ora
 tione subito ignis decelo descendit. et
 omne templu combusit. vna cu dvs et
 sacerdotibz templi et aliquanta multitu
 dine paginorū et se aperiente terra
 absorpti sunt ut ea et ipse ymagines
 non compareret. Hoc audieris impissimam
 daciang pdy sunt communiti et i puluer
 em redacti fuisse. son georgiu pre
 pit ad se venire. Et cu amministris ducet
 psallebat dices. Cepiq expugnauerunt
 me aiuuētute mea et n̄ pualuerunt
 adiūt me. Dns vere iusticie condicet ter
 uites patorū. Et cu in conspectu eius susteret
 ait dacianus. D apodixen carmina ille
 cebra maleficiorū tuoru banchaq dete
 stabili facint inuisu atemetipo georgi
 indys fuisse commissu. Cui bzy maxime
 r̄ndit Nequaq impator credas dvs ista
 contigisse sed ut eos conspicias illesos. p
 cipe paciter vsq illuc vna p gere quo
 potuerim subtui pntia denuo ymolare.
 Eu dacianus r̄ndit hoc solu mōrū interis
 ut sic dvs impuluerem redacti sunt sacer
 dotes abscopti sunt ita et merpsu viuu
 tea absorbent. Cui georgius sc̄i endit. Et
 quibus dvs nos credere hortaber impator
 qui se no potuerunt liberare donifer
 te quoniam liberare poterunt. Hoc audito
 ministris eu tradidit. Et sedens ptribu
 nali tale adiūt eu dictauit sententiam.
 dicens. Georgiu om̄ scelerū signifexu
 terminuq; autore qui deo et lumine
 deorum mortuorum pmagias sophie in can
 tationes impuluerem redacti papio
 eu facie pstratu poes vicos plateaux
 ut homicida et rei tractu gladio pimi
 Cūq amministris ducet veniens ad locum
 supplici duabz horis induciarum sibi
 petit. subquorū spaco fixis gemibus
 dñm depopulat dices. Oras tibi ago dñe
 deus celi et tēe qm̄ victoriā contra
 immiti rabidiā feueritate dignatus
 es condonare pape qso in hac hora su
 spicitas mee pymbre benedictionis
 facie tēe pluuiarū satitatē emitti.
 Cutoq; int̄ credentes non i eis ha
 beat aditū lupo rapax se stō gregi
 tuo infestū. Et hoc dices. simulatores
 petit ut eu gladio pateret. Et facto
 signaculo in ore dñi ihu x abspriculat
 re pessus est. Tūc venientes capitulo

regionis q magone tertamis eis ad
 exant viri excellentissim et primi
 ciuitatis xpnam cōpq eis noctis silencio
 abstulerunt. diuisis odoreibz nectareis
 et aromatibz cōsepultr̄ leade ciuitate
 inq passioz matry cōstonauit recon
 dito est. Dns v omnipotēs aperies catarrat
 cas celi ocz aridam tēa pluuiarū nim
 bis inebriauit. Dacianu vō impissimū
 impatore vna cu suis ministribz adpa
 latū pperatibz repetim eos turbinū
 ignei crucis cōtuderent et piter uno
 momēto flameo globo devorati sunt
 et vlt̄ ē impatoribz repentinio. Mer
 tit vō georgiā abangelo coronato est
 malis regnante dño ihu xpo cu patre
 et spū stō cui ē honor et gla illa sclor̄ am.

Deinuētē stē crucis legēdā

Anno ducētesimo trigesimo trio
 regnante venerabili dei tul
 tore magno viro cōstantino.
 In anno sexto regni eis q̄s
 multa barbaez congregata ē sup
 danubii parati ad bellū cōtra ro
 manam. Nūciatū est aut regi cōstan
 tino congregas et ipse multitudine
 exercitū pfectus est mobiū eorū et
 muerit eos vagantes in romane ptilb.
 et erat seq danubii. Videns aut quia
 multitudine erat innumerabilis q̄s statu
 ē valde et timuit vsq ad mortē. Illa
 vō nocte venit vir splēdidissim et susi
 tauit eu dixit q̄ ei Constantine noli ti
 mere sed respice sursum mcelū et vide
 et intendens mcelū vidit signū crucis
 ex lumine clario constitutū et super
 litteris titulū p̄ptū imboc vince. Vides
 aut signū hoc rex cōstantinus fecit simi
 litudine crucis quā videxat in celo.
 Et surges impetu fecerunt tot barbaros
 et fecit ante redere se signū crucis et
 superuenies cu suo exercitu sup barbaros
 cepit cōcidere eos p̄ prima luce. Et tim
 entes barbari dedecit se in fugā pri
 pam danubii et mortua ē nō minima
 multitudine. Et dedit deo i illa die victo
 riā regi cōstantino p̄ior tutem sāte
 crucis. Vernes aut rex cōstantinus i sua
 ciuitate cōuocauit omnes sacerdotes
 deorum vel idolorū et quererbat ab eis cuius
 uel qualis deus esset cuius hot signum
 crucis esset et non poterant ei dicere